

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Механічно-ливарний завод“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини п'ятої статті 13 Закону України „Про валюту і валютні операції“

К и ї в
11 травня 2023 року
№ 75-3(II)/2023

Справа № 3-66/2023(137/23)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Юровська Галина Валентинівна,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Механічно-ливарний завод“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини п'ятої статті 13 Закону України „Про валюту і валютні операції“ від 21 червня 2018 року № 2473–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 30, ст. 239).

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Механічно-ливарний завод“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням

щодо перевірки на відповідність частині першій статті 8, частині другій статті 61 Конституції України (конституційність) частини п'ятої статті 13 Закону України „Про валюту і валютні операції“ від 21 червня 2018 року № 2473–VIII (далі – Закон).

За частиною п'ятою статті 13 Закону „порушення резидентами строку розрахунків, встановленого згідно із цією статтею, тягне за собою нарахування пені за кожний день прострочення в розмірі 0,3 відсотка суми неoderжаних грошових коштів за договором (вартості недопоставленого товару) у національній валюті (у разі здійснення розрахунків за зовнішньоекономічним договором (контрактом) у національній валюті) або в іноземній валюті, перерахованій у національну валюту за курсом Національного банку України, встановленим на день виникнення заборгованості. Загальний розмір нарахованої пені не може перевищувати суми неoderжаних грошових коштів за договором (вартості недопоставленого товару)“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Головне управління Державної податкової служби у Волинській області (далі – Управління) провело документальну позапланову виїзну перевірку щодо дотримання Товариством вимог валютного законодавства під час здійснення зовнішньоекономічних операцій.

За результатами перевірки було складено акт, яким було виявлено, що Товариство порушило встановлені законодавством строки розрахунків за операціями з експорту товару.

На підставі цього акта Управління сформуло податкове повідомлення-рішення, згідно з яким до Товариства було застосовано пеню.

У квітні 2022 року Товариство звернулося до Волинського окружного адміністративного суду з позовом до Управління, в якому просило визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення.

Волинський окружний адміністративний суд ухвалою від 4 серпня 2022 року, залишеною без зміни постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 8 грудня 2022 року, у задоволенні позову відмовив.

Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 26 січня 2023 року касаційну скаргу на судові рішення першої та апеляційної інстанцій повернула Товариству.

1.2. Товариство вважає, що „положення частини 5 статті 13 Закону передбачають:

- відповідальність виключно для суб'єкта, який не вчиняв правопорушення у формі несвоєчасного розрахунку за операціями з експорту та імпорту товарів іншою особою – боржником;

- відсутність дискреції в питанні визначення виду та розміру стягнення;

- не враховують характер вчиненого протиправного діяння, форми вини, характеристики особи, винної у вчиненні правопорушення, можливості відшкодування заподіяної шкоди, наявності обставин, що пом'якшують або обтяжують відповідальність.

Таким чином, відповідні положення закону не відповідають конституційному принципу індивідуалізації юридичної відповідальності та верховенства права“.

Обґрунтовуючи свою позицію щодо неконституційності частини п'ятої статті 13 Закону, Товариство посилається на приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини, приписи Закону, а також на судові рішення у його справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта

права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. З аналізу конституційної скарги вбачається, що, стверджуючи про невідповідність Конституції України частини п'ятої статті 13 Закону, Товариство не зазначило, яке саме його конституційне право порушено. Натомість у конституційній скарзі наявні судження про потребу індивідуалізації юридичної відповідальності та додержання принципу верховенства права.

Окрім того, Товариство висловило незгоду із законодавчим регулюванням відносин зі встановлення граничних строків розрахунків за операціями експорту та імпорту товарів та із судовими рішеннями у його справі.

З огляду на наведене Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що Товариство не обґрунтувало тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю

„Механічно-ливарний завод“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини п'ятої статті 13 Закону України „Про валюту і валютні операції“ від 21 червня 2018 року № 2473–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**